

11 Μαρτίου, 1989

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ

ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 544/85).

-
- 5 Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Αναδρομικότητα — Έννοια σχετική — Εξαιρέσεις — Πειθαρχική ευθύνη υπαλλήλου, που πηγάζει από άρνησή του να συμμορφωθεί με μετάθεσή του — Δεν επηρεάζεται από ακύρωση της μετάθεσής του.
- 10 Δεδικασμένο — Ακυρωτική απόφαση — Ακύρωση απόφασης για μετάθεση υπαλλήλου — Δεν επηρεάζεται από ακύρωση της μεταθέσεώς του.
- 15 Δεδικασμένο — Ακυρωτική απόφαση — Ακύρωση αποφάσεως για μετάθεση υπαλλήλου — Δεν υπάρχει δεδικασμένο σχετικά με πειθαρχική ευθύνη λόγω μη υπακοής στη μετάθεση προ της ακυρώσεώς της.
- 20 Φυσική δικαιοσύνη — Αμεροληψία — Πειθαρχική κατηγορία ενώπιον Ε.Ε.Υ. για μη υπακοή σε απόφαση της Ε.Ε.Υ., την οποία ο κατηγορούμενος είχε προσβάλει με αίτηση ακυρώσεως — Οι κανόνες φυσικής δικαιοσύνης δεν απαγορεύουν την εκδίκαση της πειθαρχικής κατηγορίας από την Ε.Ε.Υ.
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας —

Σύνθεση — Πειθαρχική κατηγορία — Ο Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος, 1969 (Ν. 10/69), άρθρο 4(2) (προ της αντικατάστασής του με το Νόμο 65/87) σε συνδυασμό με το άρθρο 8 (3) — Η παρουσία του νομικού μέλους δεν είναι απαραίτητη.

5

Συλλογικά όργανα — Πειθαρχική δίκη — Έναρξη διαδικασίας ως προς ουσία — Αντικατάσταση ορισμένων μελών του συλλογικού οργάνου — Συνέχιση διαδικασίας μόνο από τα εναπομείναντα παλαιά μέλη — Εφόσον υπήρχε απαρτία η ενέργεια ήταν ορθή.

10

Ο αιτών ήταν διδάσκαλος αποσπασμένος στη μέση εκπαίδευση. Με απόφασή της ημερ. 8.7.81 η Ε.Ε.Υ. τον μετέθεσε στην Λάρινα-κα. Ο αιτών προσέβαλε την μετάθεσή του με αίτηση ακυρώσεως 385/81. Στις 29.9.81 η Ε.Ε.Υ. διόρισε τον αιτούντα στη μέση εκπαίδευση αναδρομικά και τον τοποθέτησε στη Λάρινακα. Ο αιτών αποδέχτηκε τον διορισμό, αλλά όχι και την τοποθέτησή του, την οποία προσέβαλε με την αίτηση ακυρώσεως 393/81.

15

Επειδή ο αιτών δεν προσήλθε για εργασία στη Λάρινακα, διευκρίνησαν πειθαρχικές κατηγορίες εναντίον του ενώπιον της Ε.Ε.Υ. Η απόφαση της τελευταίας επιφυλάχθηκε στις 5.3.83.

20

Στις 22.2.85 το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε τις επίδικες αποφάσεις στις Αιτήσεις 385/81 και 393/83. Επικαλούμενος την ακύρωση αυτή, ο αιτών ζήτησε από την Ε.Ε.Υ. να απορρίψει τις κατηγορίες εναντίον του. Ο αιτών ζήτησε επί πλέον από τον Υπουργό Παιδείας να αποσύρει τις εκκρεμούσες κατηγορίες εναντίον του.

25

Ο Υπουργός Παιδείας δεν απάντησε. Η Ε.Ε.Υ. συνεχίζουσα με τριμελή σύνθεση (τρία από τα παλαιά μέλη της), γιατί δύο από τα παλαιά μέλη της είχαν στο μεταξύ αντικατασταθεί με δύο νέα, άκουσε επιχειρήματα και εν τέλει βρήκε ένοχο τον αιτούντα και, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως ελαφρυντικό επέβαλε στον αιτούντα ως πρόστιμο το ποσό των απολαβών του κατά την περίοδο μη προσελεύσεώς του στη Λάρινα-κα.

30

35

Η παρούσα αίτηση ακυρώσεως προσβάλλει την τελευταία απόφαση, καθώς και την παράλειψη του Υπουργού Παιδείας να αποσύρει τις πειθαρχικές πιο πάνω κατηγορίες.

40

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση ακυρώσεως, αποφάσισε:

(1) Παρά το γεγονός ότι άμεση και φυσική συνέπεια της δικα-

45

5 στικής ακύρωσης διοικητικής πράξης είναι η εξ' υπαρχής αναδρομική κατάργηση της πράξης αυτής έναντι πάντων. φαίνεται ότι η αρχή της αναδρομικότητας είναι έννοια σχετική και όχι απόλυτη, η δε νομολογία έχει καθιερώσει ορισμένες εξαιρέσεις από την αναδρομικότητα της ακύρωσης.

10 "Επί ακυρώσεως παρανόμου ιεραρχικής διαταγής, η αναδρομικότητα δεν ισχύει ως προς την πειθαρχική ευθύνη του υπαλλήλου, ο οποίος προηγουμένως καθ' ον χρόνον ίσχυεν η παράνομος διαταγή ηρηθή να συμμορφωθεί προς αυτήν (Απόσπασμα από σελίδα 296 του Συγγράμματος της

15 Δήμητρας Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου 'Αι Συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως Έναντι της Διοικήσεως', έκδοση 1980).

20 Επομένως κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα, η δικαστική ακύρωση της διοικητικής πράξης της μετάθεσης του αιτητή στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας δεν είχε σαν συνέπεια την εξαφάνιση της υποχρέωσης του αιτητή να υπακούσει και να παρουσιαστεί στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή για εργασία ούτε και καταργεί ex post facto το πειθαρχικό παράπτωμα που είχε διαπράξει με την απουσία του από την εργασία του στην πιο πάνω Σχολή χωρίς την άδεια της

25 Αρμόδιας Αρχής.

(2) Η εισήγηση ότι η επίδικη απόφαση δεν ευσταθεί, γιατί παραβιάζει την αρχή του δεδικασμένου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Δεν εγείρεται εδώ θέμα δεδικασμένου αφού το επίδικο θέμα στην πειθαρχική δίκη ήταν η απουσία του αιτητή από την εργασία του χωρίς άδεια, η οποία ούτε δικαιολογείται ούτε νομιμοποιείται από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε η μετάθεση και/η τοποθέτηση του αιτητή στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας. Η ακυρωτική αυτή απόφαση ούτε έθιξε ούτε επηρέασε την υποχρέωση του αιτητή σαν εκπαιδευτικού, που πηγάζει από το άρθρο 48(γ) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 μέχρι 1985, να εκτελεί τις διαταγές που του δίδονται, ούτε και την υποχρέωσή του να υπηρετεί εκεί που τοποθετείται ή μετατίθεται, όπως ορίζει ο Κανονισμός 14(2) των περί Εκπαιδευτικών Κανονισμών 1972-1985.

30

35

40

(3) Ορθά δε συμμετείχαν στις διαβουλεύσεις και στη λήψη της επίδικης απόφασης της Ε.Ε.Υ. τα δύο νέα μέλη της εφόσον

δεν έλαβαν μέρος στις προηγούμενες συνεδρίες στη διάρκεια των οποίων ακούστηκε μαρτυρία και προβλήθηκαν επιχειρήματα από τις δύο πλευρές.

Το άρθρο 4(2) του Νόμου, όπως ήταν σε ισχύ τον ουσιώδη χρόνο της υπόθεσης αυτής, πριν αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του Νόμου, αρ. 65 του 1987, πρέπει να ερμηνευτεί σε συνδυασμό με το άρθρο 8(3) του Νόμου. Το αποτέλεσμα της συνδυασμένης αυτής ερμηνείας είναι ότι δεν επιβάλλεται η παρουσία στη σύνθεση της Ε.Ε.Υ. του νομικού μέλους της για την από μέρους της Ε.Ε.Υ. άσκηση πειθαρχικού ελέγχου των εκπαιδευτικών που εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Επιτροπής βάσει του άρθρου 5(1) του Νόμου.

Εφόσον στην παρούσα υπόθεση, η επίδικη ομόφωνη απόφαση λήφθηκε με τη θετική ψήφο του Προέδρου και δύο μελών της Ε.Ε.Υ. που ήταν παρόντα σε όλες τις συνεδρίες και σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, η σύνθεση της Ε.Ε.Υ. ήταν νόμιμη παρά την απουσία των δύο μελών που αντικαταστάθηκαν και που ήταν παρόντα στην έναρξη της διαδικασίας και παρά το γεγονός ότι κανένα από τα τρία μέλη που ήταν παρόντα δεν είχε νομική μόρφωση.

(4) Η εκδίκαση από την Ε.Ε.Υ. πειθαρχικής κατηγορίας για μη υπακοή σε απόφασή της, που ο κατηγορούμενος είχε προσβάλει με αίτηση ακυρώσεως, δεν αποτελεί παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tornaris v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1292, 35

Mithyllos v. The Republic (1982) 3 C.L.R. 698,

Pissa v. The Republic (1976) 3 C.L.R. 30,

Kyprianou v. The Republic (1976) 3 C.L.R. 210, 40

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,

Mytides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 737,

Vivardi v. Vine Products Board (1969) 3 C.L.R. 486, 45

Panayiotou and Others v. The Republic (1970) 3 C.L.R. 337.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκ-
παιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία ο αιτητής βρέθηκε
ένοχος του πειθαρχικού αδικήματος απουσίας χωρίς
άδεια και του επιβλήθηκε χρηματική ποινή ίση με τις απο-
λαβές του χρονικού διαστήματος της απουσίας.

10

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αίτητή.

*Ρ. Βραχίμη-Πετρίδου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρα-
τίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.*

15

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
Με την παρούσα προσφυγή του ο αιτητής Ανδρέας Οικο-
νομίδης από την Πάφο ζητά από το Δικαστήριο την πιο
κάτω θεραπεία:

20

"1. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κη-
ρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η από-
φαση του καθ' ου η αίτηση Νο.1 (Επιτροπής Εκπαιδευ-
τικής Υπηρεσίας) ημερομ. 8.5.85 με την οποία ο αιτητής
25 βρέθηκε ένοχος πειθαρχικού αδικήματος απουσίας
χωρίς άδεια και του επιβλήθηκε χρηματική ποινή ίση με
τις απολαβές του χρονικού διαστήματος της απουσίας.

25

30

2. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κη-
ρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η παρά-
λειψη του καθ' ου η αίτηση Νο.2 (Υπουργού Παιδείας)
να αποσύρει την κατηγορία ενόψει των ακυρωτικών
αποφάσεων του Ανωτάτου στις προσφυγές 393/81 και
385/81 και/ή να ανταποκριθεί στα χρονικά πλαίσια του
35 άρθρου 29 του Συντάγματος στο σχετικό αίτημα που
επέβαλε ο αιτητής από 15.3.85 και περαιτέρω ότι κάθε
τι που παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

35

40

3. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να μην
επικυρώνονται οι πιο πάνω αποφάσεις ή παραλείψεις
των καθ' ων η αίτηση".

Τα ουσιώδη γεγονότα που συνθέτουν το πραγματικό

υπόβαθρο της υπόθεσης είναι σε συντομία τα εξής:

Ο αιτητής είναι δάσκαλος με πολυετή υπηρεσία. Μαζί με 52 άλλους δασκάλους της Στοιχειώδους Εκπαίδευσης παρακολούθησε ειδικά μαθήματα του Υπουργείου Παιδείας για διδασκαλία του ειδικού μαθήματος των πρακτικών γνώσεων για μαθητές Μέσης Εκπαίδευσης. Στη συνέχεια αποσπάσθηκε στη Μέση Εκπαίδευση και κατά τον ουσιαστικό χρόνο ο αιτητής υπηρετούσε στο Δ΄ Γυμνάσιο Πάφου. 5
10

Με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.), που φαίνεται στο απόσπασμα του σχετικού Πρακτικού της ημερομηνίας 8.9.1981, ο αιτητής μετατέθηκε από το Δ΄ Γυμνάσιο Πάφου στη Λάρνακα. Εναντίον της μετάθεσης αυτής ο αιτητής καταχώρησε στις 20.10.1981 την προσφυγή 385/81. 15

Στο μεταξύ, όπως φαίνεται στην επιστολή του Υπουργείου Παιδείας στον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 28.9.1981, το Υπουργείο Οικονομικών είχε εγκρίνει την πλήρωση 53 θέσεων καθηγητών, που αναλογούσε στον αριθμό των δασκάλων συμπεριλαμβανομένου του αιτητή, που δίδασκαν το μάθημα των πρακτικών γνώσεων στα Γυμνάσια, υλοποιώντας έτσι τη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 20.363, ημερομηνίας 14.5.1981. 20
25

Με απόφαση της Ε.Ε.Υ., που φαίνεται στο απόσπασμα των σχετικών Πρακτικών της ημερομηνίας 29.9.1981, που αναφέρεται στην πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε να προσφέρει στον αιτητή μόνιμο διορισμό στη θέση Καθηγητή Πρακτικών Γνώσεων αναδρομικά από 1.1.1979, στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας. Με επιστολή της ημερομηνίας 22.10.1981 η Ε.Ε.Υ. πληροφόρησε τον αιτητή για τον πιο πάνω αναδρομικό διορισμό του και την τοποθέτησή του από 1.10.1981 στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας. Με απαντητική επιστολή του ο αιτητής αποδέχτηκε την αναδρομική ένταξή του στη Μέση Εκπαίδευση, όχι όμως την τοποθέτησή του στην Τεχνική Εκπαίδευση και δη στη Λάρνακα. Ταυτόχρονα καταχώρησε εναντίον της απόφα- 30
35
40

σης αυτής την προσφυγή 393/81.

5 Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. ημερο-
μηνίας 22.3.1982 το Υπουργείο Παιδείας έστειλε για εκδί-
καση από την Ε.Ε.Υ κατηγορία που είχε διατυπώσει ο Γε-
νικός Εισαγγελέας εναντίον του αιτητή για το πειθαρχικό
αδίκημα της απουσίας χωρίς άδεια της Αρμόδιας Αρχής
από τα καθήκοντά του στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή
Λάρνακας κατά διάφορα χρονικά διαστήματα.

10

Η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε της πιο πάνω πειθαρχικής κατη-
γορίας στις συνεδρίες της με ημερομηνίες 8.4.1982,
4.5.1982, 17.5.1982, 6.7.1982, 5.10.1982, 12.11.1982,
23.11.1982, 11.12.1982, 17.1.1983, 16.2.1983 και 5.3.1983
15 με την ίδια πάντοτε πενταμελή σύνθεση, ήτοι τον Πρόεδρο
Ι. Βαρνάβα και τα Μέλη Α. Γεωργίου, Α. Παπαδούρη, Α.
Παπαδόπουλο και Κ. Καλλή. Ο τελευταίος ήταν το μόνο
μέλος της Επιτροπής με νομική μόρφωση. Οι εργασίες
της Ε.Ε.Υ. στις πιο πάνω συνεδρίες έλαβαν χώρα στην
20 παρουσία του κατηγορούμενου-αιτητή και του δικηγόρου
του. Στη συνεδρία της ημερομηνίας 5.3.1983 η Ε.Ε.Υ.
άκουσε τις τελικές αγορεύσεις των δικηγόρων αμφοτέρων
των πλευρών και επεφύλαξε την απόφασή της.

25 Στις 22.2.1985 το Δικαστήριο εξέδωσε τις αποφάσεις
του στις προσφυγές του αιτητή με αριθμό 385/81 και 393/
81 και ακύρωσε τις επίδικες πράξεις της Ε.Ε.Υ.

30 Στις 23.2.1985 ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή
έστειλε στον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. την πιο κάτω επιστολή:

"Κύριε,

35 Πειθαρχική υπόθεση κατά Ανδρέα Οικονομίδα
(ΠΜΠ 7066)

40 Όπως είναι γνωστό η πιο πάνω υπόθεση που έχει
συμπληρωθεί ενώπιόν σας από 5.3.83, εξαρτάτο από
την εγκυρότητα ή όχι των προσβαλλόμενων αποφάσε-
ων της Ε.Ε.Υ. με τις προσφυγές 385/81 και 393/81,
στις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε χθές τις
αποφάσεις του και με τις οποίες κήρυξε άκυρες τις

σχετικές αποφάσεις της Ε.Ε.Υ.

Γι' αυτό καλείστε να απορρίψετε την κατ' αυτού υπόθεση γιατί στηρίχτηκε εξ υπαρχής σε παράνομες πράξεις της Ε.Ε.Υ.

5

Παράλληλα καλείστε όπως ενεργήσετε κάθε αναγκαίο για κάλυψη των ζημιών του πελάτη μου βάσει του άρθρου 146.6 του Συντάγματος και όπως χωρίς καθυστέρηση του καταβληθεί ότι του απεκόπη από τον μισθό του.

10

Μ' εκτίμηση,

Ανδρέας Σ. Αγγελίδης,

15

Δικηγόρος".

Με απαντητική επιστολή του ημερομηνίας 16.3.1985 ο Πρόεδρος της Ε.Ε.Υ. πληροφόρησε τον κ. Αγγελίδη ότι εξετάζεται το περιεχόμενο της επιστολής του και ότι θα του κοινοποιηθεί η σχετική απόφαση της Επιτροπής μόλις ληφθεί.

20

Στις 15.3.1985 ο ίδιος δικηγόρος έστειλε στον Υπουργό Παιδείας την πιο κάτω επιστολή:

25

"Εντιμε Κύριε,

Πειθαρχική υπόθεση κατά Ανδρέα Οικονομίδα (ΠΜΠ 7066)

30

Όπως είναι γνωστό η πιο πάνω υπόθεση που έχει συμπληρωθεί η ακρόαση ενώπιον της Ε.Ε.Υ. από 5.3.83 εξαρτάτο από την εγκυρότητα ή όχι των προσβαλλομένων αποφάσεων της Ε.Ε.Υ. με τις προσφυγές 385/81 και 393/81, στις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε στις 22.2.85 τις αποφάσεις του με τις οποίες κήρυξε άκυρες τις σχετικές αποφάσεις της Ε.Ε.Υ.

35

40

Γι' αυτό καλείστε να ζητήσετε την άμεση απόσυρση

της κατ' αυτού πειθαρχικής υπόθεσης γιατί στηρίχτηκε
 εξ υπαρχής σε παράνομες πράξεις της Ε.Ε.Υ.

5 Παράλληλα καλείστε όπως ενεργήσετε κάθε ανα-
 γκαίο για κάλυψη των ζημιών του πελάτη μου βάσει
 του άρθρου 146.6 του Συντάγματος και όπως χωρίς
 καθυστέρηση του καταβληθεί ότι του απεκόπη από
 τον μισθό του.

10 Μ' εκτίμηση,

Ανδρέας Σ. Αγγελίδης,

15 Δικηγόρος".

· Ο Υπουργός Παιδείας δεν απάντησε στην πιο πάνω
 επιστολή.

20 Στις 27.4.1985 η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε σε νέα συνεδρία
 της του θέματος της πειθαρχικής κατηγορίας εναντίον
 του αιτητή στην παρουσία του δικηγόρου του αιτητή ο
 οποίος ζήτησε και πέτυχε αναβολή για τις 8.5.1985
 γιατί δεν είχε κατορθώσει να επικοινωνήσει με τον πε-
 25 λάτη του. Ήταν η πρώτη φορά που η σύνθεση της
 Ε.Ε.Υ. ήταν τριμελής. Απουσίαζαν δύο μέλη, οι κ.κ. Α.
 Γεωργίου και Κ. Καλλής οι οποίοι είχαν στο μεταξύ
 αντικατασταθεί από δύο νέα μέλη τους κ.κ. Σ. Χατζηγε-
 ωργίου και Κ. Παπαλοΐζου. Σύμφωνα με το σχετικό
 Πρακτικό της συνεδρίας ημερομηνίας 27.4.1985 τα δύο
 30 νέα μέλη "δεν παρίστανται επειδή δεν ήταν μέλη της
 Επιτροπής κατά το χρόνο της εκδίκασης της υπόθε-
 σης".

35 Στις 8.5.1985 στην παρουσία του αιτητή και των δι-
 κηγόρων αμφοτέρων των πλευρών, η Ε.Ε.Υ. με την
 ίδια τριμελή σύνθεση επιλήφθηκε και πάλι της πειθαρχικής
 υπόθεσης του αιτητή και αφού μελέτησε το αίτη-
 μα του κ. Αγγελίδη για απόρριψη της κατηγορίας, κα-
 40 τάληξε στο συμπέρασμα ότι η πειθαρχική διαδικασία
 δεν επηρεάζεται από την ακυρωτική απόφαση του Ανω-
 τάτου Δικαστηρίου στις δύο προσφυγές του αιτητή.
 Ακολούθως, αφού η Ε.Ε.Υ. σημείωσε το γεγονός ότι

δεν υπήρξε αμφισβήτηση ότι ο αιτητής απουσίασε κατά τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο κατηγορητήριο χωρίς άδεια από την Αρμόδια Αρχή και ότι υποστήριξε ότι δεν μετέβη στην εργασία του γιατί δεν είχε αποδεχτεί την τοποθέτησή του στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή και είχε αμφιβολίες κατά πόσο ανήκε στη Μέση ή στη Δημοτική Εκπαίδευση, και ότι αμφισβητούσε τη νομιμότητα της Διοικητικής Πράξης που εξέδωσε η Ε.Ε.Υ., βρήκε τον αιτητή ένοχο. Στη συνέχεια, αφού η Ε.Ε.Υ. άκουσε τις απόψεις των μερών για το είδος της ποινής και αφού έλαβε σοβαρά υπόψη την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τη μετάθεση του αιτητή, του επέβαλε χρηματική ποινή ίση με τις απολαβές του για το χρονικό διάστημα για το οποίο απουσίασε χωρίς άδεια.

Αισθανόμενος ότι αδικήθηκε με την πιο πάνω ενοχοποιητική απόφαση και ισχυριζόμενος ότι, ενόψει της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου η Ε.Ε.Υ. είχε υποχρέωση να απορρίψει την πειθαρχική κατηγορία εναντίον του και ο Υπουργός Παιδείας είχε παράλληλα υποχρέωση να αποσύρει την κατηγορία πριν η Ε.Ε.Υ. εκδώσει την απόφασή της, ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή εναντίον της Ε.Ε.Υ. και του Υπουργού Παιδείας, η οποία βασίζεται στα πιο κάτω νομικά σημεία:

"(α) Η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο.2 αντιβαίνει στα άρθρα 146.5 και 29 του Συντάγματος. Εάν δε υπήρχε παράλειψη συμμόρφωσης ή παράλειψη να απαντηθεί το αίτημα, δεν θα εκδίδετο η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο.1.

(β) Η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο.1 αντιβαίνει στο άρθρο 146.5, παραβιάζει τους κανόνες φυσικής δικαιοσύνης, λήφθηκε χωρίς να ακουστεί ο αιτητής περί της σημασίας των δύο ακυρωτικών αποφάσεων, λήφθηκε με πραγματική και νομική βάση παράνομη και ακυρωθείσα απόφαση του ιδίου του εκδικάζοντος οργάνου.

(γ) Λήφθηκε από όργανο μη νόμιμα συγκροτημένο.

(δ) Λήφθηκε κατά παράβαση της έννοιας της χρηστής διοίκησης.

5 (ε) Στηρίχθηκε σε ανύπαρκτα εξ υπαρχής και έναντι πάντων στοιχεία.

(στ) Αποβλέπει σε αλλότριο σκοπό και είναι προϊόν υπέρβασης εξουσίας ή κατάχρησης εξουσίας.

10 (ζ) Στερείται δέουσας έρευνας και/ή αιτιολογίας".

Στις τρεις γραπτές αγορεύσεις του δικηγόρου του αιτητή (κύρια γραπτή αγόρευση, γραπτή απάντηση και συμπληρωματική γραπτή αγόρευση) προβάλλεται με ιδιαίτερη
15 έμφαση η θέση ότι η παράγραφος 5 του άρθρου 146 του Συντάγματος υποχρεώνει όλα τα όργανα και αρχές της Δημοκρατίας σε ενεργό συμμόρφωση στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που έχουν εκδοθεί στις προσφυγές του αιτητή με αριθμούς 385/81 και 393/81, με τις
20 οποίες ακυρώθηκε η μετάθεση και/ή τοποθέτησή του στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας. Με ιδιαίτερη έμφαση προβάλλεται επίσης η θέση ότι άμεση και φυσική συνέπεια της απαγγελίας της ακύρωσης διοικητικής πράξης είναι η αυτόματη εξ υπαρχής κατάργηση της πράξης αυτής
25 έναντι όλων και η αναδρομική εξαφάνισή της από το νομικό κόσμο. Το επόμενο επιχείρημα του κ. Αγγελίδη που στηρίζεται στη θέση που μόλις έχω αναφέρει, είναι ότι η ακύρωση της πράξης της Ε.Ε.Υ. με την οποία τοποθετήθηκε ο αιτητής στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας
30 επέφερε την συνακύρωση κάθε μεταγενέστερης πράξης που στηρίχθηκε στην ακυρωθείσα, δηλαδή, της διαδικασίας της πειθαρχικής δίκης. Αφού, κατάληξε ο κ. Αγγελίδης, η υποχρέωση του αιτητή να παρουσιαστεί για εργασία στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας και η πειθαρχική δίκη που άρχισε για την απουσία του χωρίς άδεια, ήταν
35 συνέπεια και αποτέλεσμα της παράνομης τοποθέτησής του στην πιο πάνω Σχολή, που εξαφανίστηκε αναδρομικά με την ακυρωτική δικαστική απόφαση, το καθήκον της ενεργούς συμμόρφωσης της Ε.Ε.Υ. με την απόφαση αυτή επέβαλλε την άμεση απόρριψη της πειθαρχικής κατηγορίας
40 εναντίον του αιτητή, εκείνο δε του Υπουργού Παιδείας επέβαλλε την άμεση απόσυρση της κατηγορίας εναντίον

του αιτητή που δυνατόν να εδικοιολογείτο όταν καταχωρήθηκε ένεκα του τεκμηρίου της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων.

Παρά το γεγονός ότι συμφωνώ με τη γενική θέση ότι άμεση και φυσική συνέπεια της δικαστικής ακύρωσης διοικητικής πράξης είναι η εξ υπαρχής αναδρομική κατάργηση της πράξης αυτής έναντι πάντων, φαίνεται ότι η αρχή της αναδρομικότητας είναι έννοια σχετική και όχι απόλυτη, η δε νομολογία έχει καθιερώσει ορισμένες εξαιρέσεις από την αναδρομικότητα της ακύρωσης οι οποίες θεωρούνται ότι θέτουν σε αμφιβολία την αποτελεσματικότητα της αίτησης ακύρωσης. 5 10

Στο Σύγγραμμα της Δήμητρας Κοντόγωργα-Θεοχαροπούλου "Αι Συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως Έναντι της Διοικήσεως", έκδοση 1980, σελ. 287, αναφέρονται τα ακόλουθα: 15

"Έν τούτοις, υπάρχουν περιπτώσεις εις τας οποίας δεν είναι σκόπιμος ούτε επιτρεπτή, καίτοι δυνατή, η αυστηρά αναδρομική εκτέλεση της ακυρωτικής επιταγής. Διότι μια τοιαύτη εφαρμογή θα ανέτρεπε την δημιουργηθείσαν καλοπίστως διοικητικήν κατάστασιν κατά το χρονικόν διάστημα που ίσχυε νομίμως η ακυρωθείσα. Τοιουτοτρόπως, μεταξύ της αυστηράς λογικής της αναδρομικότητος της ακυρώσεως και της κοινωνικής αναγκαιότητος της σταθερότητος των διοικητικών καταστάσεων, η νομολογία, κωδικοποιηθείσα ενίστε υπό του νομοθέτου, προτιμά εις ωρισμένας περιπτώσεις την δευτέραν και αποδέχεται την εφαρμογήν μερικώς μόνον του αναδρομικού αποτελέσματος της ακυρώσεως. 20 25 30

Αι περιπτώσεις αυτά συναρτώνται κατ' εξοχήν με την λειτουργίαν των δημοσίων υπηρεσιών και αναφέρονται κυρίως: Εις την περίπτωσιν ακυρώσεως παρανόμου διορισμού υπαλλήλου ή και παρανόμου απολύσεως υπαλλήλου, καθώς και εις άλλας περιπτώσεις ως επί ακυρώσεως ιεραρχικής διαταγής και ακυρώσεως πράξεως διά τυπικούς λόγους. 35 40

5 Εις τας ως άνω περιπτώσεις αναγνωρίζεται εξαίρεσις από την αρχήν της απολύτου αναδρομικότητος της ακυρωτικής επιταγής, βάσει των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ευρυθμίας των δημοσίων υπηρεσιών".

Τέλος, στη σελίδα 296 του ίδιου Συγγράμματος αναφέρονται τα εξής:

10 "Επί ακυρώσεως παρανόμου ιεραρχικής διαταγής, η αναδρομικότης δεν ισχύει ως προς την πειθαρχικήν ευθύνην του υπαλλήλου, ο οποίος προηγουμένως καθ' ον χρόνον ίσχυεν η παράνομος διαταγή ηρηθή να συμμορωθεί προς αυτήν. Δηλαδή, εν προκειμένω, εξακολουθεί να υφίσταται η πειθαρχική ευθύνη του υπαλλήλου

15 παρά την επιγενομένην ακύρωσιν της εν λόγω διαταγής διότι το θέμα συναρτάται με το απαράβατον καθήκον υπακοής εις τας διαταγάς των προϊσταμένων αρχών και τα όριά του. Επί παραδείγματι, ο παρανόμως δυσμενώς μετατεθείς οφείλει να μεταβή εις την νέαν του θέσιν, ανεξαρτήτως εάν μεταγενεστέρως ακυρωθή η εν λόγω μετάθεσις. Εάν δεν μεταβή διαπράττει πειθαρχικόν παράπτωμα, δεδομένου ότι προέχει το καθήκον υπακοής".

25 Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι, κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα, η δικαστική ακύρωση της διοικητικής πράξης της μετάθεσης του αιτητή στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας δεν είχε σαν συνέπεια της εξαφάνισις της υποχρέωσης του αιτητή να υπακούσει και να παρουσιαστεί

30 στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή για εργασία ούτε και καταργεί ex post facto το πειθαρχικό παράπτωμα που είχε διαπράξει με την απουσία του από την εργασία του στην πιο πάνω Σχολή χωρίς την άδεια της Αρμόδιας Αρχής.

35 Επομένως, ούτε ο Υπουργός Παιδείας είχε υποχρέωση να αποσύρει την πειθαρχική κατηγορία εναντίον του αιτητή ούτε η Ε.Ε.Υ. είχε υποχρέωση να απορρίψει την κατηγορία αυτή και να απαλλάξει τον αιτητή.

40 Σχετικά με την υποχρέωση των καθ' ων η αίτησις σε ενεργό συμμόρφωσιν με την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις προσφυγές του αιτητή με αριθ-

μούς 385/81 και 393/81 είναι και τα θέματα περί ύπαρξης δεδικασμένου και περί εφαρμογής της αρχής της βεβαιότητας του δικαίου και της δικαιοσύνης (principle of certainty of the law and justice) που έχει επίσης εγείρει ο κ. Αγγελίδης εκ μέρους του αιτητή στις γραπτές αγορεύσεις του. 5

Στο Σύγγραμμα Σπηλιωτόπουλος "Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου", έκδοση 1977, παράγραφος 512, σελίδες 470-471, αναφέρονται τα εξής: 10

"Η ακριβής υποχρέωσις της Διοικήσεως προς συμμόρφωσιν προκύπτει εκ της εκτάσεως του εκ της ακυρωτικής αποφάσεως δεδικασμένου. Κατά γενική οικονομική αρχήν, προϋποθέσεις του δεδικασμένου είναι η ταυτότης των προσώπων (ΣΕ 46/1973) και η ταυτότης της διαφοράς, δηλαδή των πραγματικών περιστατικών τα οποία εδέχθη η απόφασις (ΣΕ 1196/1972). Το δε δεδικασμένον εκτείνεται εφ' όλων των σχετικών με την κριθείσαν υπόθεσιν ζητημάτων, τα οποία, αναφερόμενα εις την μείζονα ή την ελάσσονα πρότασιν του συλλογισμού της αποφάσεως, απετέλεσαν αντικείμενον διαγνώσεως και κρίσεως και ευρίσκονται εν συναρτήσει προς το υπό της αποφάσεως εξαχθέν συμπέρασμα (ΣΕ 995/1965). Η πρώτη όμως εκ των ανωτέρω προϋποθέσεων δεν ισχύει καθ' όλην της την έκτασιν εις την περίπτωσιν της ακυρωτικής αποφάσεως του ΣΕ, η οποία ισχύει έναντι παντός τρίτου και διά το ακυρωτικόν αποτέλεσμα και διά την τυχόν επιβαλλομένην θετικήν ενέργειαν". 15 20 25

Προς υποστήριξη του ισχυρισμού του για ύπαρξη δικαστικού δεδικασμένου που δέσμευε την Ε.Ε.Υ. να απορρίψει την πειθαρχική κατηγορία εναντίον του αιτητή, ο κ. Αγγελίδης επικαλέστηκε την απόφαση στην υπόθεση *Ιορδάνη Τορνάρη ν. Της Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1292, στην οποία τα γεγονότα ήταν ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν υποψήφιοι για προαγωγή στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Στοιχειώδους Εκπαίδευσης. Με απόφαση της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 22.10.1980 στη θέση προήχθη το ενδιαφερόμενο μέρος αντί ο αιτητής. Σαν αποτέλεσμα της προσφυγής του αιτητή η προαγωγή αυτή ακυρώθηκε με κύριο δικαιολογητικό της ακύρωσης το εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του ενδια- 35 40

5 φερόμενου μέρους. Η Ε.Ε.Υ. επανεξέτασε το θέμα, αγνόησε το πιο πάνω εύρημα του Ανωτάτου Δικαστηρίου και προήγαγε πάλι το ενδιαφερόμενο μέρος. Ο αιτητής καταχώρησε νέα προσφυγή και η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους ακυρώθηκε και πάλι. Στην απόφασή του ο Δικαστής Πικής, είπε τα εξής:

10 "Moreover, the decision is vulnerable to be set aside on another equally important ground as well, namely, disregard of the decision of the Court in breach of the doctrine of *res judicata*. The administration is bound by the decision of a Court of revisional jurisdiction. The doctrine of *res judicata*, as applied in administrative law, was discussed and analysed by the Full Bench of the Supreme Court in *Pieris v. Republic*, Revisional Jurisdiction Appeal No. 298 - 22.9.1983 (not yet reported). 15 The decision giving rise to *res judicata*, it was observed, must contain an adjudication on the merits, as opposed to a judicial pronouncement resting on the absence of the requisite formalities. Secondly, the point in issue must have been decided on the first occasion directly or by necessary implication. It appears on examination of the judgment of the Court on the first recourse of the applicant - *Tornaris v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1165 - 20 that one of the issues in dispute was whether, on the material before the Commission Mr. Tornaris was strikingly superior to Mr. Papadopoulos, as claimed. The Court answered the question in the affirmative and found as a fact that Mr. Tornaris was strikingly superior. This striking superiority was one of the operative reasons for which the decision was annulled. It was a finding that the Court could legitimately make and formed part of the binding part of the judgment of the Court. If the respondents disputed this finding, the only course open to them was to challenge it by way of appeal. Certainly, 35 they had no power to disregard it on a re-evaluation of the self same material. By so doing, they acted in breach of their duties under Article 146.5. They deviated from the course of legality. As we stressed in *Pieris*, supra, *res judicata* is an important doctrine of public policy that aims to inject certainty in the legal process and make fruitful the enjoyment of the rights of citizens. In effect, 40 the Educational Service Commission defied the judgment

of the Court while professing to be guided by it. I must remind them that no administrative organ is above the law, but everyone is subject to it".

Η άλλη υπόθεση που επικαλέστηκε ο κ. Αγγελίδης είναι 5
εκείνη του **Κωνσταντίνου Μίθυλλου ν. Της Δημοκρατίας**
(1982) 3 Α.Α.Δ. 698, στην οποία θέμα ήταν η επίδραση που
ασκεί το δεδικασμένο από ποινικές αποφάσεις πάνω στην
πειθαρχική δίκη. Τα γεγονότα ήταν σε συντομία τα εξής: 10
Ο αιτητής που ήταν μέλος της Αστυνομικής δύναμης βρέ-
θηκε ένοχος από Ποινικό Δικαστήριο για διάπραξη δια-
φόρων αδικημάτων στη διάρκεια εκτέλεσης των καθηκό-
ντων του. Στην έφεση που καταχώρησε εναντίον της
καταδίκης του, το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την κα- 15
ταδίκη του αφού έκρινε ότι το Ποινικό Δικαστήριο δεν
μπορούσε να βασιστεί με τρόπο ασφαλή πάνω στο αποδει-
κτικό υλικό που κατατέθηκε επειδή, μεταξύ άλλων, οι
μάρτυρες κατηγορίας είχαν κακοποιηθεί από αστυνομικά
όργανα πριν προβούν στις ενοχοποιητικές καταθέσεις
τους για τον αιτητή. Μετά την απόφαση αυτή ο αιτητής 20
βρέθηκε ένοχος από Πειθαρχικό Δικαστήριο για διάπραξη
των αδικημάτων της αμέλειας καθήκοντος και ανάρμο-
στης συμπεριφοράς πάνω στα ίδια γεγονότα με εκείνα της
ποινικής υπόθεσης. Στην προσφυγή του αιτητή που ακο- 25
λούθησε, η απόφαση του Πειθαρχικού Δικαστηρίου ακυ-
ρώθηκε, ο δε Δικαστής Χατζηναστασίου είπε τα εξής στη
σελίδα 712:

"Αλλά υπάρχει και έτερος λόγος διά τον οποίον η
επίδικος απόφασις δέον όπως ακυρωθή. Διά την διατήρη- 30
σην κράτους δικαίου ο συνταγματικός νομοθέτης
ώρισε το Ανώτατον Δικαστήριο ως θεματοφύλακα
των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ατό-
μου. Και είναι ως εκ τούτου το Ανώτατον Δικαστήριο
ουχί απλώς εν Ποινικόν Δικαστήριον αλλά ο πλέον 35
πειστικός, αυθεντικός, έγκυρος και ταυτοχρόνως τελε-
σιδικός Δικαστής (Arbiter) απάσης καταστάσεως αφο-
ρώσης εις τα ως άνω δικαιώματα και εφ' όσον επί του
αποδεικτικού υλικού επί τη βάσει του οποίου ο πολίτης
εστερήθη της ελευθερίας αυτού, η οποία διασφαλίζεται 40
υπό του άρθρου 11 του Συντάγματος, το Ανώτατον Δι-
καστήριον απεφάνθη ως ανωτέρω, έχω την γνώμην ότι,
βάσει της αρχής της βεβαιότητος του δικαίου και της δι-

- 5 καιοσύνης (principle of certainty of the Law and Justice) η οποία είναι απαραίτητον χαρακτηριστικόν κράτους δικαίου (essential feature of the rule of Law) (ίδε απόφασίν μου εις την υπόθεσιν *Παυλίδη ν. της Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 217 εις σελίδα 230), ο πολίτης εδικαιούτο να αναμένη από το πειθαρχικόν όργανον σεβασμόν προς την εν προκειμένω ετυμηγορίαν του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Πολιτείας".
- 10 Ούτε η απόφαση στην υπόθεση *Τορνάρη* (ανωτέρω) ούτε η απόφαση στην υπόθεση *Μίθυλλου* (ανωτέρω) εφαρμόζονται στην περίπτωση του αιτητή. Δεν υπάρχει ομοιότητα ή αναλογία στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης με εκείνα των δύο πρώτων υποθέσεων. Δεν
- 15 εγείρεται εδώ θέμα δεδικασμένου αφού το επίδικο θέμα στην πειθαρχική δίκη ήταν η απουσία του αιτητή από την εργασία του χωρίς άδεια, η οποία ούτε δικαιολογείται ούτε νομιμοποιείται από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε η μετάθεση
- 20 και/ή τοποθέτηση του αιτητή στη Διανέλλειο Τεχνική Σχολή Λάρνακας. Η ακυρωτική αυτή απόφαση ούτε έθιξε ούτε επηρέασε την υποχρέωση του αιτητή σαν εκπαιδευτικού, που πήγαζε από το άρθρο 48(γ) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 μέχρι
- 25 1985, να εκτελεί τις διαταγές που του δίνονται, ούτε και την υποχρέωσή του να υπηρετεί εκεί που τοποθετείται ή μετατίθεται, όπως ορίζει ο Κανονισμός 14(2) των περί Εκπαιδευτικών Κανονισμών 1972-1985.
- 30 Ένας άλλος λόγος που επικαλείται ο αιτητής για την ακύρωση της επίδικης απόφαση αναφέρεται στη σύνθεση της Ε.Ε.Υ. και τον παράνομο, κατά την εισήγηση του δικηγόρου του, αποκλεισμό των δύο νέων μελών της Ε.Ε.Υ. κατά τις διαβουλεύσεις και συνεδρίες που
- 35 ακολούθησαν τη δικαστική ακύρωση της μετάθεσης του αιτητή και που οδήγησαν στη λήψη της επίδικης απόφασης. Ο κ. Αγγελίδης ετόνισε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο αποκλεισμός των δύο νέων μελών, ο ένας από τους οποίους ήταν το μόνο νομικό μέλος της Ε.Ε.Υ., στέρησε την Επιτροπή της δυνατότητας να εξετάσει ορθά το
- 40 κατ' εξοχή νομικό θέμα των επιπτώσεων της δικαστικής ακυρωτικής απόφασης πάνω στην πειθαρχική δίκη εναντίον του αιτητή. Χωρίς να εγείρει θέμα απαρτίας της

Ε.Ε.Υ., ο ισχυρισμός του αιτητή επί του προκειμένου ήταν ότι αντί να συνεχίσει την πειθαρχική διαδικασία με ελαττωματική σύνθεση, η Ε.Ε.Υ. όφειλε να επαναλάβει τη διαδικασία εξ υπαρχής με τη νέα πενταμελή σύνθεση που να περιλάμβανε και τον κ. Κ. Παπαλοΐζου που ήταν το νομικό μέλος της Ε.Ε.Υ. Για υποστήριξη της θέσης αυτής ο κ. Αγγελίδης επικαλέστηκε το άρθρο 4(2) του Νόμου αρ. 10 του 1969 και τις αποφάσεις στις υποθέσεις *Πισσά ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 30, *Κυπριανού ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 210, *Δημοκρατία ν. Σαφειρίδη* (1985) 3 Α.Α.Δ. 163, και *Γεωργίου Μυτίδη ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 737. 5 10

Η ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντέκρουσε τα πιο πάνω επιχειρήματα και ισχυρίστηκε ότι η σύνθεση της Ε.Ε.Υ. ήταν νόμιμη σ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους. Στηρίχτηκε επί του προκειμένου στα άρθρα 8(3) και 5(1) του Νόμου αρ. 10 του 1969 και στις αποφάσεις στις υποθέσεις *Ρολάνδου Βιβάρντι ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων* (1969) 3 Α.Α.Δ. 486 και *Ανδρέα Παναγιώτου και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 337. 15 20

Σχετικά με το επίδικο αυτό θέμα συμφωνώ με τη θέση που υποστηρίχτηκε από τους καθ' ων η αίτηση. Κατ' αρχή, ορθά δε συμμετείχαν στις διαβουλεύσεις και στη λήψη της επίδικης απόφασης της Ε.Ε.Υ. τα δύο νέα μέλη της εφόσον δεν έλαβαν μέρος στις προηγούμενες συνεδρίες στη διάρκεια των οποίων ακούστηκε μαρτυρία και προβλήθηκαν επιχειρήματα από τις δύο πλευρές. Συμμετοχή των δύο νέων μελών στις συνεδρίες της 24ης Απριλίου, 1985 και μετέπειτα χωρίς επανάληψη στην παρουσία τους της διαδικασίας που προηγήθηκε, θα καθιστούσε οποιαδήποτε απόφαση ακυρωτέα ένεκα ελαττωματικής σύνθεσης του συλλογικού οργάνου της Ε.Ε.Υ. Βλέπε επί του προκειμένου την υπόθεση *Μυτίδη* (ανωτέρω). 25 30 35

Το άρθρο 4(2)* του Νόμου, όπως ήταν σε ισχύ τον ου-
 σιώδη χρόνο της υπόθεσης αυτής, πριν αντικατασταθεί
 από το άρθρο 3 του Νόμου, αρ. 65 του 1987, πρέπει να ερ-
 5 μνηρευτεί σε συνδυασμό με το άρθρο 8(3)** του Νόμου. Το
 αποτέλεσμα της συνδυασμένης αυτής ερμηνείας είναι ότι
 δεν επιβάλλεται η παρουσία στη σύνθεση της Ε.Ε.Υ. του
 νομικού μέλους της για την από μέρους της Ε.Ε.Υ. άσκη-
 ση πειθαρχικού ελέγχου των εκπαιδευτικών που εμπύπτει
 στις αρμοδιότητες της Επιτροπής βάσει του άρθρου 5(1)
 10 του Νόμου.

Η παρούσα υπόθεση καλύπτεται απόλυτα από την από-
 φαση στην υπόθεση *Βιβάρντι* (ανωτέρω) στην οποία ο
 τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριαντα-
 15 φυλλίδης, είπε τα εξής στις σελίδες 490-491:-

"In the present case we are not faced with a
 situation of this nature; the position is that a member
 who was present at the first meeting, Mr. Philippou,
 20 was absent at the second meeting, while nobody - who
 had been absent at the first meeting - was present at
 the second meeting; so, with the exception of Mr.
 Philippou, there were present at both meetings the
 same members of respondent.
 25

Bearing in mind the effect and object of the
 relevant Administrative Law principles I am of the
 opinion that what happened in the present case,
 30 regarding the composition of the respondent at the two

* 4(2) Η Επιτροπή προς άσκησην απασών των αρμοδιοτήτων των
 προνοουμένων υπό του άρθρου 5 αποτελείται εξ ενός Προέδρου και
 35 τεσσάρων ετέρων μελών, εξ' ων το εν απαιρητήτως δέον να είναι νο-
 μικός, διοριζομένων υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας νφ' ους
 όρους τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ήθελε καθο-
 ρισθή εν τω διορισμώ.

**8(3) Προς άσκησιν των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής ο Πρόεδρος
 40 της Επιτροπής και δύο έτερα μέλη παρόντα καθ' οιανδήποτε συνε-
 δρίασιν, ή εάν ο Πρόεδρος δεν είναι παρών, τέσσερα παρόντα μέλη
 αποτελούσιν απαρτίαν. Ουδεμία απόφασις είναι έγκυρος εκτός εάν
 ληφθή διά τριών ψήφων.

meetings in question, cannot and should not lead to the annulment of the sub judice decision.

I am quite well see why in a case where there has supervened a change in the composition of a collective organ, through the presence, at a later stage, of a previously absent member, it is necessary for the whole process to be repeated all over again so that all members, in reaching a decision, should be cognizant of all relevant factors: and, also, where a member of a collective organ has not been able to take part in all the relevant to a matter meetings he should not be allowed to participate when the decision is being reached on such matter.

But in a case, such as the present one, in which a member drops out after the first meeting, I can see no useful purpose being served by expecting the remaining members, before reaching a decision, to start ab initio, at their second meeting, the whole process which had commenced at the first meeting, at which all of them were all along present.

I have been reinforced in this view by the decision of the Greek Council of State in case 777(58): it is clear from the reasoning of the Council in its said decision that the non-participation of certain members, of a collective organ concerned, in the final vote regarding an appointment - (because they had not been present at all material stages of the matter) - would not have prevented the appointment from being validly made by the remaining members had there been secured, as from among the remaining members, who were entitled to vote, the necessary for the occasion majority vote".

Εφόσον στην παρούσα υπόθεση, η επίδικη ομόφωνη απόφαση λήφθηκε με τη θετική ψήφο του Προέδρου και δύο μελών της Ε.Ε.Υ. που ήταν παρόντα σε όλες τις συνεδρίες και σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, η σύνθεση της Ε.Ε.Υ. ήταν νόμιμη παρά την απουσία των δύο μελών που αντικαταστάθηκαν και που ήταν παρόντα στην έναρξη της διαδικασίας και παρά το γεγονός ότι κανένα από τα τρία μέλη που ήταν παρόντα δεν είχε νο-

μική μόρφωση.

5 Ο αιτητής πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι η επίδι-
κη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί γιατί η Ε.Ε.Υ. παρα-
βίασε τις αρχές της φυσικής δικαιοσύνης με δύο τρό-
πους. Πρώτο, με το να εκδικάσει η ίδια την συγκε-
κριμένη πειθαρχική κατηγορία εναντίον του αιτητή,
έγινε κριτής των δικών της πράξεων· και δεύτερο, στη
10 λήψη της καταδικαστικής απόφασής της έλαβε υπόψη
γεγονότα που συνέβηκαν μετά τη διάπραξη του πειθαρ-
χικού αδικήματος από τον αιτητή χωρίς να παραχωρη-
θεί στο δικηγόρο του η ευκαιρία να ακουστεί πάνω στα
γεγονότα αυτά.

15 Αναφορικά με τον πρώτο από τους πιο πάνω λόγους
η ορθή, κατά τη γνώμη μου θέση, είναι ότι, εφόσον (α)
το άρθρο 146.5 του Συντάγματος δεν επέβαλλε στην
Ε.Ε.Υ. να αναστείλει την πειθαρχική διαδικασία εναν-
20 τόν του αιτητή όταν το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε
τις αποφάσεις του στις προσφυγές του αιτητή με αριθ-
μούς 385/81 και 393/81, και εφόσον (β) οι αρχές του
διοικητικού Δικαίου και η σχετική νομολογία επέβαλ-
λαν στον αιτητή την υποχρέωση να υπακούσει στην ιε-
25 ραρχική διαταγή της μετάθεσής του στη Λάρνακα και
να παρουσιαστεί στην εργασία του στη Διανέλλειο Τε-
χνική Σχολή, ανεξάρτητα από την εκ μέρους του αμφι-
σβήτηση της νομιμότητας της μετάθεσής του και ανε-
ξάρτητα από τη μεταγενέστερη ακύρωση της μετάθεσης,
30 το θέμα της κατά τύπο νομιμότητας ή όχι της μετάθεσης
ή τοποθέτησης του αιτητή στη Λάρνακα δεν αποτελούσε
στοιχείο του πειθαρχικού αδικήματος που εδίκασε η
Ε.Ε.Υ. στην επίδικη πειθαρχική διαδικασία. Κάτω από
τις παρούσες περιστάσεις δεν είναι δυνατό να λεχθεί
35 ότι με το να εκδικάσει το πειθαρχικό αδίκημα της
απουσίας του αιτητή από την εργασία του χωρίς άδεια,
η Ε.Ε.Υ. έκρινε ουσιαστικά τις δικές της πράξεις και
συμπεριφορά και όχι εκείνες του αιτητή. Εξάλλου, ο
πειθαρχικός έλεγχος των εκπαιδευτικών εμπίπτει στην
40 αποκλειστική αρμοδιότητα της Ε.Ε.Υ. βάσει του άρ-
θρου 5(1) του Νόμου και οποιαδήποτε άλλη θέση ή ερ-
μηνεία που θα επέτρεπε στους εκπαιδευτικούς που με-
τατίθενται, από τη μια να αρνούνται να παρουσια-
στούν στο νέο τους σχολείο επειδή αμφισβητούν τη νο-

μιμότητα της μετάθεσης και από την άλλη να αποκλείουν την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου εναντίον τους από το αποκλειστικά αρμόδιο όργανο, την Ε.Ε.Υ., επικαλούμενοι την αρχή "κανένας δεν μπορεί να είναι κριτής των δικών του πράξεων", θα επέφερε πλήρη αποδιοργάνωση της εκπαιδευτικής υπηρεσίας και θα κατάρτεφε την ουσία της πειθαρχίας και του καθήκοντος υπακοής των εκπαιδευτικών στις ιεραρχικές διαταγές και τις πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών.

Αναφορικά με το δεύτερο από τους προσβαλλόμενους λόγους που αναφέρεται στη στέρηση του δικαιώματος του αιτητή να ακουστεί, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι η καθιερωμένη και νενομισμένη πειθαρχική διαδικασία είχε συμπληρωθεί κανονικά πριν την έκδοση των ακυρωτικών αποφάσεων στις δύο προσφυγές του αιτητή. Κανένα νέο πραγματικό στοιχείο που ήταν δυνατό να επηρεάσει την έκβαση της πειθαρχικής διαδικασίας (ενοχή ή αθώωση του αιτητή) δε λήφθηκε υπόψη από την Ε.Ε.Υ. μετά την επιφύλαξη της απόφασής της. Η ακύρωση ή επικύρωση της μετάθεσης του αιτητή από το Ανώτατο Δικαστήριο μπορούσε πιθανώς να επηρεάσει την ποινή που θα επέβαλλε σ' αυτό η Ε.Ε.Υ., όχι όμως την ενοχή του. Το είδος και η έκταση της ποινής που επιβλήθηκε δεν αμφισβητήθηκε στην παρούσα περίπτωση, και αναφορικά με τη διαδικασία που προηγήθηκε και οδήγησε την Ε.Ε.Υ. στην επίδικη απόφασή της για ενοχή του αιτητή στο πειθαρχικό αδίκημα που περιλάμβανε η κατηγορία εναντίον του, δεν είναι δυνατό να λεχθεί ότι δε δόθηκε στον ίδιο ή το δικηγόρο του η ευκαιρία να ακουστεί και να εκθέσει τις δικές του απόψεις, εκτιμήσεις και εισηγήσεις.

Δύο άλλοι ισχυρισμοί του αιτητή που περιλήφθηκαν στο μέρος της αίτησης που αναφέρεται στα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασίζεται η αίτηση απορρίπτονται συνοπτικά. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η επίδικη απόφαση αποβλέπει σε αλλότριο σκοπό και είναι προϊόν υπέρβασης εξουσίας ή κατάχρησης εξουσίας, το βάρος απόδειξης το έχει ο αιτητής. Στη γραπτή απάντησή του ο κ. Αγγελίδης ισχυρίστηκε ότι ο σκοπός για τον οποίο η Ε.Ε.Υ. πήρε την επίδικη απόφαση ήταν η

- 5 επιθυμία της να τιμωρίσει τον αιτητή γιατί πέτυχε με τις προσφυγές του την ακύρωση της πράξης της Ε.Ε.Υ. να τον μεταθέσει στη Λάρνακα. Ο ισχυρισμός αυτός δεν έχει αποδειχθεί και τον απορρίπτω σαν αβάσιμο. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση στερείται δέουσας έρευνας ή αιτιολογίας είναι επίσης απαράδεκτος. Στις διάφορες γραπτές αγορεύσεις του ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή δεν ασχολήθηκε καθόλου, τουλάχιστον αναφορικά με την έλλειψη αιτιολογίας.
- 10 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία ενώπιόν μου και η δέουσα έρευνα έγινε και επαρκής δικαιολογία για την επίδικη απόφαση έχει δοθεί από την Ε.Ε.Υ.

- 15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.